

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ordonanță privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. 3 din Legea nr. 182 din 30 iunie 2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I - Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. După alineatul (2) al articolului 63 se introduc trei noi alineate, alin. (3) - (5), cu următorul cuprins:

„(3) Agenția Națională de Administrare Fiscală este autoritatea competentă din România pentru efectuarea schimbului de informații în scopuri fiscale cu statele cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional, altele decât statele membre ale Uniunii Europene, pentru informațiile prevăzute de respectivele instrumente juridice de drept internațional. Aceste prevederi se aplică și în cazul în care instrumentul juridic de drept internațional prevede că autoritatea competentă din România este Ministerul Finanțelor Publice sau, după caz, ministrul finanțelor.

(4) Informațiile se transmit la cererea autorității solicitante din statele cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional, altele decât statele membre ale Uniunii Europene. Termenele prevăzute la art.109¹¹ pentru transmiterea informațiilor se aplică și pentru schimbul de informații prevăzut de prezentul articol, cu excepția cazului în care prin instrumentul juridic de drept internațional sunt prevăzute alte termene.

(5) Toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentului articol se realizează cu respectarea Legii nr.677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.”

2. După alineatul (3) al articolului 100 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul solicitărilor primite de la alte instituții ale statului, precum și în cazul în care în alte acte normative este prevăzută efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.”

3. După articolul 113, se introduce un nou articol, art. 113¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 113¹ Obligații fiscale restante

(1) Prin obligații fiscale restante se înțelege:

- a) obligații fiscale pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată;
- b) diferențele de obligații fiscale principale și accesorii stabilite prin decizie de

impunere chiar dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut la art. 111 alin. (2).

(2) Nu sunt considerate obligații fiscale restante:

a) obligațiile fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit legii, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în actul de acordare a înlesnirii;

b) obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) obligațiile fiscale cu termene de plată viitoare stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat în condițiile legii.

(3) Nu se consideră că un contribuabil înregistrează obligații fiscale restante în situația în care suma obligațiilor fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal, este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit. În certificatul de atestare fiscală se face mențiune în acest sens.”

4. După alineatul (7) al articolului 116 se introduc trei noi alineate, alin. (8) - (10), cu următorul cuprins:

„(8) Pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența și care depun un decont cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare după data deschiderii procedurii insolvenței, suma aprobată la rambursare se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței.

(9) Soldul sumei negative de taxă pe valoarea adăugată înscris în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenței nu se preia în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care s-a deschis procedura. În acest caz, debitorul este obligat să solicite rambursarea taxei prin corectarea decontului perioadei fiscale anterioare.

(10) Suma negativă de taxă pe valoarea adăugată solicitată la rambursare potrivit alin. (9) se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale ale debitorului născute anterior deschiderii procedurii.”

5. La art. 127, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) scrisoare de garanție emisă de o instituție de credit sau poliță de asigurare de garanție emisă de o societate de asigurare. În cazul în care scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție este emisă de o instituție financiară din afara României aceasta trebuie să fie confirmată și acceptată de o instituție de credit sau de asigurare din România;”

6. Alineatul (2) al articolului 128 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul garanțiilor prevăzute la art. 127 lit. a) și b), organul fiscal dispune instituției de credit/societății de asigurare emitente sau instituției financiare care a confirmat și acceptat scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție, ori unității de trezorerie a statului, după caz, virarea sumei de bani în conturile de venituri bugetare corespunzătoare.”

7. La articolul 145 se introduc patru noi alineate, alin. (3) – (6), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care debitorul are de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice, executarea silită se continuă prin poprirea acestor sume ori de câte ori, ulterior comunicării somației, se depune la organul fiscal un document eliberat de autoritatea sau instituția publică respectivă prin care se certifică că sumele sunt certe, lichide și exigibile. Prevederile art. 149 se aplică în mod corespunzător.

(4) Nu sunt considerate sume exigibile și nu sunt aplicabile prevederile alin. (3), sumele aflate în litigiu.

(5) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior luării unor măsuri de executare silită potrivit prezentului cod, aceste măsuri se ridică după aplicarea măsurii popririi sumelor înscrise în documentul emis de autoritatea sau instituția publică, în limita acestor sume, cu respectarea nivelului prevăzut la art. 142 alin. (1).

(6) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior stingerii sumelor pentru care s-a început executarea silită, acesta se ia în considerare pentru următoarele executări silite.”

8. Articolul 148¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 148¹

Suspendarea executării silite în cazul depunerii unei scrisori de garanție/poliță de asigurare de garanție

(1) În cazul contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale prin care se stabilesc creanțe fiscale, potrivit prezentului cod, inclusiv pe timpul soluționării acțiunii în contencios administrativ, executarea silită se suspendă sau nu începe pentru obligațiile fiscale contestate dacă debitorul depune la organul fiscal competent o scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție la nivelul obligațiilor fiscale contestate și neachitate la data depunerii garanției. Valabilitatea scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție trebuie să fie de minimum 6 luni de la data emiterii.

(2) În situația în care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție contestația ori acțiunea în contencios administrativ este respinsă, în totalitate sau în parte, organul fiscal execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contribuabilul nu plătește obligațiile fiscale pentru care s-a respins contestația sau acțiunea în contencios administrativ;

b) contribuabilul nu depune o nouă scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție;

c) instanța judecătorească nu a dispus, prin hotărâre executorie, suspendarea executării actului administrativ fiscal potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție rămâne fără obiect în următoarele situații:

a) contestația a fost admisă, în totalitate, de organul de soluționare a contestației;

b) actul administrativ fiscal contestat a fost desființat, în totalitate, de către organul de soluționare a contestației;

c) acțiunea în contencios administrativ a fost admisă în totalitate;

d) instanța judecătorească admite, prin hotărâre executorie, cererea contribuabilului/plătitorului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

e) dacă pe perioada soluționării contestației, în procedura administrativă sau în procedura de contencios administrativ, contribuabilul achită în totalitate obligațiile fiscale contestate.

(4) În situația în care contribuabilul achită parțial obligațiile fiscale contestate acesta poate redimensiona garanția în mod corespunzător.

(5) Pe toată perioada suspendării executării silite potrivit prezentului articol, creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării nu se sting, cu excepția situației în care debitorul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 115 alin. (3²).”

9. Alineatul (12) al articolului 149 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii, potrivit alin. (11), sumele existente, precum și cele viitoare provenite din

Încasările zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate în limita sumei necesare pentru realizarea obligației ce se execută silit, astfel cum aceasta rezultă din adresa de înființare a popririi. Băncile au obligația să plătească sumele indisponibilizate în contul indicat de organul de executare silită în termen de 3 zile de la indisponibilizare. Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, băncile nu procedează la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, și nu acceptă alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi, cu excepția:

a) sumelor necesare plății drepturilor salariale, inclusiv a impozitelor și contribuțiilor aferente acestora, reținute la sursă, dacă, potrivit declarației pe propria răspundere a debitorului sau reprezentantului său legal, rezultă că debitorul nu deține alte disponibilități bănești;

b) sumelor necesare plății accizelor de către antrepozitarii autorizați. În acest caz, debitorul va prezenta unității bancare odată cu dispoziția de plată și copia certificată, conform cu originalul, a autorizației de antrepozitar;

c) sumelor necesare plății accizelor, în numele antrepozitarilor autorizați, de către cumpărătorii de produse energetice;

d) sumelor necesare plății impozitelor, taxelor și contribuțiilor de care depinde menținerea valabilității înlesnirii. În acest caz, debitorul va prezenta unității bancare odată cu dispoziția de plată și copia certificată, conform cu originalul, a documentului prin care s-a aprobat înlesnirea la plată.”

10. După articolul 229, se introduce un nou articol, art. 229¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 229¹

Scutirea de la plata taxelor extrajudiciare de timbru

Certificatele, adevărurile sau alte documente eliberate de organele fiscale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală sunt scutite de taxe extrajudiciare de timbru”

Art.II.- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1.Alineatul (5) al articolului 3¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“(5) Pentru realizarea operațiunii de supraveghere și monitorizare a aparatelor de marcat electronice fiscale Agenția Națională de Administrare Fiscală emite, până la data de 1 august 2017, norme metodologice privind procedura de conectare a aparatelor de marcat electronice fiscale la un sistem informatic național de supraveghere și monitorizare a datelor fiscale.”

2.Alineatul (14) al articolului 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(14) Avizele privind distribuția aparatelor de marcat electronice fiscale acordate distribuitorilor autorizați își mențin valabilitatea până la data expirării, dar nu mai târziu de data de 1 iulie 2016.”

3.La articolul 10, litera aa) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ aa) comercializarea de către distribuitorii autorizați, sau de către unitățile din rețeaua acestora acreditate pentru comercializare a aparatelor de marcat electronice fiscale definite la art. 3 alin. (1), după data de 1 iulie 2016;”

Art.III Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91 din 23 decembrie 2014 pentru

modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 966 din 30 decembrie 2014, se modifică după cum urmează:

1. Articolul II se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Începând cu data de **1 aprilie 2016**, Comisia autorizează numai distribuitori pentru aparatele de marcat electronice fiscale definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Începând cu data de **1 iulie 2016**, se interzice comercializarea aparatelor de marcat electronice fiscale definite la art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Începând cu data de **1 octombrie 2016**, operatorii economici care au calitatea de mari contribuabili, potrivit dispozițiilor legale, au obligația de a utiliza numai case de marcat definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Începând cu data de **1 ianuarie 2017**, operatorii economici care au calitatea de contribuabili mijlocii, potrivit dispozițiilor legale, au obligația de a utiliza numai case de marcat definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Începând cu data de **1 mai 2017**, operatorii economici care au calitatea de contribuabili mici, potrivit dispozițiilor legale, au obligația de a utiliza numai case de marcat definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale definite la art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot comercializa aparatele scoase din uz către distribuitori autorizați sau către operatori economici care sunt direct implicați în colectarea, tratarea, reciclarea, valorificarea și eliminarea nepoluantă a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, cu condiția păstrării și arhivării memoriilor fiscale pe perioada prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Ordinul comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului pentru societatea informațională, prevăzut la art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă până la data de **31 decembrie 2015**.

(8) Dispozițiile art. 5 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu data de **31 decembrie 2015**.

(9) Modelul autorizației prevăzute la art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice până la data de 1 februarie 2015.

(10) Pentru aparatele de marcat electronice fiscale definite la art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, avizul tehnic favorabil privind caracteristicile tehnice ale modelului aparatului de marcat electronic fiscal prevăzut la art. 5 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se eliberează în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 479/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

(11) Informațiile conținute în registrul prevăzut la art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și metodologia și procedura de înregistrare a acestora se aprobă prin ordin al

președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, până la data de 31 decembrie 2015.

2. Articolul III se modifică și va avea următorul cuprins:

„În termen de **360** de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Finanțelor Publice modifică și completează în mod corespunzător prevederile normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 479/2003, republicată, cu modificările ulterioare.”

Art. IV – Prevederile art. I se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu următoarele excepții:

a) prevederile art. I pct. 4 referitoare la art. 116 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică debitorilor care intră în procedura insolvenței după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe;

b) prevederile art. I pct. 9 se aplică pentru popririile înființate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe ;

Art. V - (1) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77 din 1 iunie 1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 4 iunie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(2) Procedurile de compensare efectuate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată, cu modificările și completările ulterioare, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, încetează de drept la această dată. În acest caz, autoritățile competente restituie persoanelor îndreptățite, documentația depusă în vederea compensării.

Art. VI - (1) Persoanele fizice, persoanele juridice de drept privat, precum și entitățile fără personalitate juridică nu au obligația de a aplica ștampila pe declarații, cereri sau orice alte documente depuse la instituțiile sau autoritățile publice.

(2) Persoanele fizice, persoanele juridice de drept privat, precum și entitățile fără personalitate juridică nu au obligația de a aplica ștampila pe documente sau orice alte înscrisuri emise în relația dintre acestea.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă toate prevederile legale referitoare la obligația aplicării ștampilei de către persoanele și entitățile prevăzute la alin.(1) și (2).

Art. VII Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 16 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și completează după cum urmează:

1. Alineatele (4) și (5) ale art. 5 se modifică și vor avea următorul cuprins :

„(4) În vederea efectuării cheltuielilor instituțiilor publice, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, au obligația de a transmite unităților trezoreriei statului la care au conturile deschise, bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(5) La decontarea sumelor în numerar sau prin virament din conturile instituțiilor

publice pentru efectuarea cheltuielilor, unitățile trezoreriei statului verifica existenta bugetelor de venituri si cheltuieli ale instituțiilor respective, urmărind respectarea încadrării in prevederile bugetare si in creditele bugetare deschise si repartizate si/sau in disponibilitățile de fonduri, după caz, precum si alte obiective stabilite potrivit reglementarilor legale in vigoare.”

2. După alineatul 1 al art.9 se introduce un nou alineat, alin. (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) În cadrul contului curent în valuta deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice se pot deschide conturi analitice pe numele instituțiilor publice din administrația publică centrală, potrivit legislației în vigoare.”

3. Alineatele (6), (7) și (8) ale art. 9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Pentru disponibilitățile contului curent în valuta administrat de Ministerul Finanțelor Publice, păstrate la Banca Națională a României se bonifica dobândă. Rata dobânzii este stabilită prin convenție încheiata între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României.

(7) Pentru disponibilitățile în valută administrate de Ministerul Finanțelor Publice, păstrate la bănci corespondente se bonifica dobândă. Dobânzile bonificate pentru aceste disponibilități reprezintă venituri ale bugetului Trezoreriei Statului. Rata dobânzii se stabilește prin convențiile încheiate.

(8) Suma netă pozitivă în valuta bonificată de Banca Națională a României pentru disponibilitățile contului curent în valuta administrat de Ministerul Finanțelor Publice, prevăzute la alin. (6), reprezintă venit al bugetului de stat, dacă legea nu prevede altfel. Echivalentul în lei al acesteia, determinat la cursul de schimb valabil la data efectuării operațiunii, se virează la bugetul de stat.”

4. După alineatul 8 al art.9 se introduc doua alineate noi, alin (8¹) și (8²) cu următorul cuprins:

„(8¹) Suma netă negativă în valută bonificată de Banca Națională a României pentru disponibilitățile contului curent în valută administrat de Ministerul Finanțelor Publice prevăzute la alin. (6) se asigura de la bugetul de stat. Echivalentul în lei al acesteia, determinat la cursul de schimb valabil la data efectuării operațiunii, se asigură de la bugetul de stat, din bugetul Ministerului Finanțelor Publice - Acțiuni generale, Capitolul 55 „Tranzacții privind datoria publică și împrumuturi”, titlul 30 „Dobânzi”, articolul 30.03 „Alte dobânzi”, la o poziție distinctă.

(8²) Suma netă în valută prevăzută la alin (8) și (8¹) se determină ca diferență între suma în valută pozitivă și negativă bonificată de Banca Națională a României la contul curent în valută administrat de Ministerul Finanțelor Publice prevăzut la alin. (6).”

Art. VIII. Echivalentul în lei al rezultatului net al bonificării în valută în suma negativă, determinat ca diferența între dobânzile calculate de Banca Națională a României la disponibilitățile contului curent în valută prin utilizarea ratelor de dobânzi pozitive sau negative, obținut până la data intrării în vigoare a prezentului act normativ, se asigura de la bugetul de stat, din bugetul Ministerului Finanțelor Publice – Acțiuni generale, Capitolul 55 „Tranzacții privind datoria publică și împrumuturi”, titlul 30 „Dobânzi” art. 30.03 „Alte dobânzi”, la o poziție distinctă. Echivalentul în lei se determină la cursul de schimb valabil la data efectuării operațiunii.

Art. IX. Suma negativă în valută bonificată de Banca Națională a României pentru disponibilitățile contului „Disponibil din sumele rezultate urmare vânzării certificatelor de emisii gaze cu efect de seră atribuite României EUA-uri și EUAA-uri, la nivelul Uniunii

Europene” administrat de Ministerul Finanțelor Publice prevăzut la art. 9 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, cu modificările și completările ulterioare se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice. Echivalentul în lei al acesteia, determinat la cursul de schimb valabil la data efectuării operațiunii, se asigură de la bugetul Ministerului Finanțelor Publice, Capitolul „Autorități publice și acțiuni externe” 51.01, Titlul II „Bunuri și servicii” 20, art. „Alte cheltuieli cu bunuri și servicii” 20.30.30.

Art. X. Alineatul 3 al articolului 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr 926 din 28 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cheltuielile cu comisioanele și spezele bancare, aferente gestionării contului, precum și echivalentul în lei al bonificării în valuta în suma negativă pentru disponibilitățile contului în valută deschis la BNR se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice, cu încadrarea în sumele prevăzute anual cu această destinație.”

Art. XI. (1) Sumele reprezentând dobândă negativă în euro bonificată de Banca Națională a României pentru disponibilitățile conturilor analitice administrate de Ministerul Finanțelor Publice - Autoritatea de Certificare și Plată prevăzute la alineatul (1¹) al art. 9 din OUG 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se asigură, distinct pe fiecare dintre conturile analitice, din sumele reprezentând dobândă pozitivă acumulată la disponibilitățile din aceste conturi, altele decât cele provenite din prefinanțarea primită de la Comisia Europeană aferentă programelor operaționale finanțate în cadrul Obiectivului Convergență al Politicii de Coeziune 2007 – 2013 și Programului de Cooperare Transfrontalieră Romania - Bulgaria 2007-2013.

(2) Dobânda pozitivă, cu excepția celei acumulate pentru Programul de Cooperare Transfrontalieră Romania - Serbia 2007-2013 și pentru Programul de Cooperare Transfrontalieră Romania - Bulgaria 2007-2013, rămasă neutilizată în urma efectuării operațiunilor prevăzute la alineatul (1) se transferă, dacă legea nu prevede altfel, trimestrial, în contul 54.01.03.00 ” Disponibil de la bugetul de stat reprezentând prefinanțări și fonduri în cazul indisponibilității temporare aferente instrumentelor structurale .

(3) Dobânda acumulată la sumele de prefinanțare primite de la Comisia Europeană, aferentă programelor operaționale finanțate în cadrul Obiectivului Convergență al Politicii de Coeziune 2007 – 2013, se face venit la bugetul de stat, la o poziție distinctă și se utilizează numai pentru cofinanțarea programelor operaționale de către ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management, cu excepția proiectelor aferente Programului operațional sectorial "Transport", altele decât cele finanțate din axa prioritară de asistență tehnică al căror beneficiar este Ministerul Fondurilor Europene, care se utilizează de către Ministerul Transporturilor pentru cofinanțarea proiectelor ai căror beneficiari sunt cei prevăzuți la art. 5 alin. (2) din OUG nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, cu modificările și completările ulterioare, și de către Ministerul Finanțelor Publice - Acțiuni generale pentru cofinanțarea proiectelor celorlalte categorii de beneficiari.

(4) Dobânda acumulată la sumele aferente Programului de Cooperare Transfrontalieră Romania - Serbia 2007-2013 și Programului de Cooperare Transfrontalieră Romania - Bulgaria 2007-2013, rămasă neutilizată conform alineatului (1), inclusiv dobânda acumulată la sumele de prefinanțare primită de la Comisia Europeană aferentă Programului de Cooperare Transfrontalieră Romania - Bulgaria 2007-2013, se

face venit la bugetul de stat, la poziția distinctă prevăzută la alin.(3) și se utilizează numai pentru cofinanțarea programelor operaționale de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în calitate de ordonator principal de credite cu rol de autoritate de management.

(5) Sumele rămase neutilizate la sfârșitul anului bugetar din cele alocate ordonatorilor principali de credite prevăzuți la alineatele (3) și (4) se virează într-un cont de disponibil deschis pe numele acestora și se utilizează în anul următor cu aceeași destinație.

(6) Pentru aplicarea prevederilor alineatelor (3) - (5) se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificări în volumul și structura veniturilor și cheltuielilor bugetului de stat, precum și în volumul și structura bugetelor ordonatorilor principali de credite prevăzuți la respectivele alineate.

(7) În situația în care sumele reprezentând dobândă negativă în euro sunt mai mari decât sumele reprezentând dobândă pozitivă în euro la conturile analitice menționate la alineatul (1), diferența se asigură de la bugetul de stat, din bugetul Ministerului Finanțelor Publice - Acțiuni generale, de la o poziție bugetară distinctă din cadrul titlului 56 „Proiecte cu finanțare externă nerambursabilă”.

(8) Echivalentul în lei al diferenței menționate la alineatul (7) se stabilește prin utilizarea cursului de schimb valutar al Băncii Naționale a României, valabil la data efectuării deschiderii de credite bugetare, majorat cu 2%.

(9) Pentru aplicarea prevederilor alineatelor (3) și (5) se emit norme metodologice aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului fondurilor europene, iar pentru aplicarea prevederilor alineatelor (4) și (5) se emit norme metodologice aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. XII. (1) Sumele reprezentând dobândă negativă în euro bonificată de Banca Națională a României pentru disponibilitățile din contul analitic administrat de către Ministerul Finanțelor Publice –subcont deschis pe numele Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prevăzute la alineatul (11) al art. 9 din OUG 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se asigură din sumele reprezentând dobândă pozitivă acumulată la disponibilitățile din acest cont, provenite din prefinanțarea primită de la Comisia Europeană aferentă Programului Operațional Comun România – Ucraina – Republica Moldova și Programului Operațional Comun „Bazinul Mării Negre 2007-2013” finanțate în cadrul Obiectivului 3 Cooperare Teritorială Europeană.

(2) În situația în care sumele reprezentând dobândă negativă în euro sunt mai mari decât sumele reprezentând dobândă pozitivă în euro la contul analitic menționat la alineatul (1), diferența se asigură de la bugetul de stat, din bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, de la o poziție bugetară distinctă din cadrul titlului 56 „Proiecte cu finanțare externă nerambursabilă”.

(3) Echivalentul în lei al diferenței menționate la alineatul (2) se stabilește prin utilizarea cursului de schimb valutar al Băncii Naționale a României, valabil la data efectuării deschiderii de credite bugetare, majorat cu 2%.

(4) Dobânda pozitivă rămasă neutilizată în urma efectuării operațiunilor prevăzute la alineatul (1) se face venit la bugetul de stat la închiderea programelor.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR

GABRIEL OPREA